

strømninger i Europa. Forslaget om at etablere denne institution blev fremsat i 1996 og blev behandlet i Det Europæiske Råd i flere omgange. Folketingets Europaudvalg er naturligvis løbende blevet informeret herom, og det kan derfor ikke komme bag på spørgeren, at centret nu varetager denne opgave.

Regeringen finder det rigtigt, at man i det europæiske fællesskab interesserer sig for, hvad der foregår i de enkelte lande, og at der er en dialog om væsentlige spørgsmål, også når de ikke er behagelige. EU-landene har med observatoriet om racisme og fremmedhad fået en vagthund, der kan medvirke til at sikre en samfundsudvikling, der hviler på medlemslandenes fælles værdigrundlag - demokrati, menneskerettigheder og gensidig respekt mellem mennesker.

et notat, der indeholder en foreløbig status over resultatet af de undersøgelser, Rigsadvokaten har foretaget.

Det fremgår endvidere af statusnotatet, at Justitsministeriet efterfølgende har fremsendt yderligere materiale til Rigsadvokaten, som ministeriet har modtaget fra den tyske ambassade i København, med henblik på at dette materiale kan indgå i Rigsadvokatens videre undersøgelser. Justitsministeriet tilkendegav samtidig, at ministeriet vil vende tilbage til sagen over for Folketingets Retsudvalg, når Rigsadvokaten har afsluttet sine undersøgelser.

Justitsministeriet afventer fortsat resultatet af Rigsadvokatens undersøgelser, og jeg finder på denne baggrund ikke grundlag for på nuværende tidspunkt at gå nærmere ind i en vurdering af sagerne.

Spm. nr. S 1356

Til justitsministeren (2/2 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om, hvorvidt de tyske myndigheder har informeret Justitsministeriet om, hvor mange af de 28 tyske sigtede, der i dag er døde, og har Justitsministeriet afkrævet Tyskland en forklaring på, hvorfor de tyske myndigheder under sagsbehandlingen mod de 28 ikke fandt beviser nok til at bringe så meget som en enkelt af dem for retten, samt om Justitsministeriet ønsker at offentliggøre disse forklaringer?«

Svar (11/2 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

I forbindelse med et samråd i Folketingets Retsudvalg den 8. april 1999, oplyste jeg, at Justitsministeriet havde anmodet Rigsadvokaten om at foranstalte en gennemgang af sagerne mod de personer, der er nævnt i den verbalnote, som Danmark i 1965 fremsendte til den tyske ambassade. Formålet med gennemgangen er at vurdere og afklare, om der er grundlag for at tage nye initiativer for at eftersøge de pågældende.

Af et statusnotat, der er oversendt til Folketingets Retsudvalg den 1. november 1999, fremgår det, at Rigsadvokaten ved skrivelse af 30. august 1999 til Justitsministeriet fremsendte

Spm. nr. S 1357

Til justitsministeren (2/2 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren, da ministeren reelt ikke besvarer spørgsmål nr. S 1129 og spørgsmål nr. S 1130 fra indeværende folketingssamling, tage initiativ til, at den danske regering klart tilkendegiver over for den tyske regering, at Danmark ikke har nogen problemer med offentliggørelsen af tyske dokumenter, der indeholder oplysninger om 31 hemmeligtstemplede danske sager fra besættelsestiden?«

Begrundelse

Spørgeren er ikke tilfreds med ministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1129 og spørgsmål nr. S 1130 fra indeværende folketingssamling og ønsker som opfølgning herpå at få en ny redegørelse fra ministeren om dennes afvisning af at give en journalist fra Ritzaus Bureau aktindsigt i en oversigt over 31 danske og tyske krigsforbrydere.

Den Internationale Holocaustkonference i Stockholm offentliggjorde fredag den 28. januar 2000 sin sluterklæring, hvor en af de vigtigste anbefalinger til de 48 deltagerlande var, at de åbner deres arkiver for materiale om nazismen og Anden Verdenskrig samt gør hemmelige dokumenter tilgængelige. Med vedtagelsen af den